

det ærede Medlem spurgte om, hvilke Grunde der da var imod det, siden man ikke har principielle Indvendinger, ingen, jeg kunde kalde det, bibelske, teologiske Betæneligheder, og sagde, at der var aldrig nævnt noget saadant, saa er jeg ganske overbevist om, at jeg kort gjorde Rede for mit Syn paa den Ting, da Sagen forelaa første Gang. Jeg gjorde opmærksom paa dette, at selv om der ingen principielle Betæneligheder er, saa er der dog Betæneligheder i store Kredse af den danske Menighed, og disse Betæneligheder er ikke blot Flertallets indenfor den danske Menighed — for en Gangs Skyld vist ikke Teologernes, men Lægfolkets Betæneligheder —, det er Betæneligheder langt udenfor Danmarks Grænser, i hele den store kristne Kirke i al Almindelighed, og saa længe et saadant Flertal har disse Betæneligheder, er dette allerede en meget afgørende Indvending imod at indføre denne Nyordning.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) støttede stærkt Forslaget om, at Lærere og Lærerinder skulde have Adgang til at søge Præsteembede, og gjorde opmærksom paa, at der rimeligvis vilde blive sagt noget saadant som, at saa vilde alle vælge denne lettere Vej og ikke gaa den vanskeligere Vej, som det teologiske Studium er. Jeg synes, at det var noget for beskedent af det ærede Medlem, naar han med Hensyn til den Betragtning sagde, at der godt kunde komme en vis Sammenhæng i Tankegangen i dette Ræsonnement. Der er i Sandhed efter mit Skøn noget mere end en vis Sammenhæng. Det er nemlig saaledes, man vilde ræsonnere, og saaledes, man vilde praktisere en saadan Bestemmelse. Der vilde vise sig at være saa god Sammenhæng i denne Tankegang, at den vilde beherske mange Mennesker med Hensyn til at søge en Præstegerning, naar de en Tid havde været Lærere. For naturligvis er det ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at den, der fra sin tidlige Ungdom har bestemt sig til at være Præst, ønsker udtrykkeligt at faa den bedst mulige Uddannelse — en fortræffelig Tankegang hos saadan en ung, afklaret teologisk Student og i Parentes bemærket en stærk Støtte for, at man skal gøre Uddannelsen god og sikker og ikke aabne nemmere Veje —, men det er ikke saa overmaade mange, der i den unge Alder, hvor man bliver Student, 18—19 Aar, kan bestemme sig for den alvorlige og ansvarsfulde Gerning. Man faar ikke Lov til at sige, at de Mennesker, som ikke kan det, men gerne vil tøve nogle Aar med at træffe den Bestem-

melse med Hensyn til Gerningen, er daarligere Elementer at faa ind i Præstestanden. Det kan meget vel være Mennesker, som endnu staar i den intellektuelle Vanskelighed, hvis personlige Kristendom endnu kun er i Brydning. Man kan altsaa ikke sige, at de, der virkelig vil den Vej, bestemmer sig for det bedste og solideste Studium. Nej, det vil i Virkeligheden være saadan, at en Mængde, ogsaa af dem, som Kirken gerne vil have ind i sit Arbejde senere, vil ønske at holde Sagen hen, og det vil ligge nær for saadanne Mennesker at tage den Gerning, som ligger lige op ad Præstegerningen i mange Ting, og sige: Til den kan jeg straks bestemme mig, til den Uddannelse kan jeg give mig ind, og saa, naar der er gaaet nogle Aar til, og det er afklaret hos dem, og Vejen ligger ganske aaben for dem — hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget —, springe over i Præstegerningen. Der vilde blive overmaade mange og slet ikke af de ringeste, som vilde holde Sagen hen, og derfor vilde denne Adgang blive meget stærkt benyttet. Og der er for mig unægtelig noget mærkeligt i, at der stilles Krav om, at man af Frisindethedsgrunde skal aabne en Adgang netop for Lærere og Lærerinder, naar man ved noget om, hvad alle ærede Medlemmer ved noget om, hvor omhyggeligt Lærerne og Lærerinderne har vaaget over, at deres Eksamen var den specielle Kvalifikation til Lærerembederne.

Jeg tror slet ikke saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører, at hvis man skal have den enstemmige Indstilling, der for mig er en meget fornuftig Begrænsning, som gør disse Lægfolkspræster til Undtagelser, vil man ikke kunne faa de bedste. Det tør dog vist ikke paastaas, naar der ved de nuværende Indstillinger til Præsteembeder foreligger enstemmig Indstilling, at den Mand, der enstemmigt indstilles og derfor skal indstilles til Kongens Kaldelse, er den ringeste Mand. Det kan meget ofte netop være Udtryk for, at han har saadanne Egenskaber og har øvet en saadan Gerning — og Gerningen skal nu i høj Grad komme i Betragtning —, at man kan samle sig om ham fra alle Sider. Det er heller ikke rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede før, at det er et ganske nyt Princip med den Enstemmighed og den Fortolkning af Enstemmigheden, den Mildnelse af Begrebet, som Flertallet har foreslaaet. Der foreligger virkelig allerede dette i den kirkelige Lovgivning, at Oprykning efter Præstelønningslovens § 14 til en højere Klasse ikke kan finde Sted, hvis en Modstemme foreligger i Menighedsraadet. Man